

STEFFENY HAR TALENT FOR MENNESKER

Pædagogisk idræt:

Didaktiske argumenter for bevægelse

Læs side 8

Sygdom:

Sygefraværet er steget voldsomt

Læs side 14

Udsatte:

Har fået deres egen lægeklinik

Læs side 25

Udgiver:

LFS, Landsforeningen for
Socialpædagoger
Rosenvængets Allé 16,
2100 København Ø
Telefon: 3544 4546
www.lfs.dk

Ansvarshavende redaktør:

Kirsten Gunvor Løth (formand)

Redaktion:

E-mail: lfsnyt@lfs.dk

Anna Louise Stevnhøj,
Daglig redaktør

Telefon: 4697 1662/ 3071 8947

Email: alst@foa.dk

Agnete Solvej Christiansen,
Journalist

Telefon: 4697 1671

Email: agch@foa.dk

Signe Rosa Skelbæk,
Journalist

Telefon: 4697 1663

Email: sisk@foa.dk

Forsidefoto:

Anna Louise Stevnhøj

Layout: Falk og musen

Grafisk produktion: Jørn Thomsen
Elbo A/S, som er certificeret efter
følgende internationale standarder:
ISO 14001 miljøcertificering, ISO
9001 kvalitetscertificering, FSC-
certificering og Svanemærket. Trykt på
miljørigtigt papir med vegetabiliske
farver.

Medieinfo og deadlines på:

lfs.dk/118

Oplag: 12.500 • ISSN: 2794-3747
49. årgang

Næste nummer udkommer i
uge 27 2023.

Deadline 22. juni 2023.

Åbningstider:

Mandag, tirsdag, onsdag
og fredag 10.00-14.00
Torsdag 12.00-16.00
Telefon: 3544 4546

E-mail faglig afdeling: lfs@lfs.dk

E-mail: akasse@lfs.dk

ARTIKLER

- 3 **Leder: Dårlig vuggestuekvalitet:**
Der er brug for mere end bare flere pædagoger
- 6 **To med talent for velfærd**
- 8 **Vi er kommet væk fra den der med, at pædagogerne kommer og leger en leg**
- 14 **Sygefravær i voldsom stigning**
- 16 **En dag i traditionernes tegn**
- 18 **Medlemsportræt: Jeg får energi når der er gejst**
- 20 **Dansk pædagoguddannelse former pædagogisk praksis på Filippinerne**
- 26 **Lægepraksis til socialt udsatte: Her må hunden komme med**
- 28 **Medlemsarrangementer**
- 30 **LFS-kalenderen**
- 32 **Sandt eller falsk: Er børn, der vokser op med flere sprog, langsommere til at lære at tale?**

“Vi har som pædagogiske medarbejdere altid haft en viden om, at der for mange børn skal andet og mere til end at sidde stille på en stol hele dagen. Nu har vi fået skabt en fælles faglig terminologi, der betyder, at vi på en anden måde byde ind med de didaktiske argumenter for, at undervisningen skal brydes op og være mere fysisk.”

8

16

DÅRLIG VUGGESTUEKVALITET: DER ER BRUG FOR MERE END BARE FLERE PÆDAGOGER

Hele medielandskabet og dele af den pædagogiske fagtop var oppe at ringe, da historien om for ringe kvalitet i danske vuggestuer og dagplejer breakede den 11. maj.

Budskabet var klart: Det kalder på politisk handling. Noget må gøres, og svaret er bedre normeringer og flere pædagoger. Det budskab er vi nødt til at nuancere.

Men overvej lige først, hvor vanvittigt det er, at vi skulle ramme 2023, før Christiansborg interesserede sig for at dokumentere, hvad vi hele tiden har vidst: At vuggestuer og dagplejere har svært ved at løfte den opgave, dagtilbudsloven foreskriver. Tænk på, hvor skørt og skrøbeligt det er, at det først er nu, der bliver kastet et kritisk blik på det eksperiment, vi i Danmark har haft kørende, siden kvinderne for alvor kom ud på arbejdsmarkedet.

Efter at have pløjet hele rapporten og de to delrapporter igennem kommer vores nuancer til debatten. Og vi har to pointer og tre krav, der skal lægges oveni i kravet om ægte minimumsnormeringer og en løsning på pædagogmanglen: Vilklårene har betydning for kvaliteten, men det har måden, vi organiserer arbejdet på, også. Hvis man skal tages alvorligt af det politiske niveau, så skal man også kunne kaste et kritisk blik i egen række. Og vi har vist alle mødt kollegaer, der ikke var for børn. Eller gået på pædagoguddannelse med nogen, vi håbede, ikke kom ud ad porten med en uddannelse i hånden.

Så selv om vi mener, at vilklårene har afgørende betydning for kvaliteten i vores dagtilbud, så siger rapporten faktisk direkte, at man ikke med denne undersøgelse kan påvise, at der er en årsagssammenhæng mellem rammeforhold og det såkaldte læringsmiljø. Tyg lige på den. Rapporten konkluderer altså, at der er steder, hvor man lykkes bedre end andre, selv om man har de samme rammer. Rapporten siger også direkte, at man ikke kan udlede, at der er utilstrækkelig kvalitet, bare fordi der kun er pædagogmedhjælpere på arbejde. Eller om det er fordi, der er for lidt plads, en presset leder eller noget i grundvandet. Rapporten svarer på det, den

bliver spurgt om, og den er ikke blevet spurgt om der er sammenhæng mellem vilkår og kvalitet.

Vores pointer er,

1. At pædagoguddannelsen er Danmarks største og pt. en af de ringeste uddannelser. Den er massivt underfinansieret og bygget op af korte forløb uden mulighed for at fordybe sig i pædagogik, psykologi eller de musiske fag. Så vi kan ikke med rette sige, at det er verdens bedste pædagoger, der går ud ad den port. Er det de pædagogstuderendes skyld og ansvar, at uddannelsen ikke klæder dem på til opgaven? Nej. Men det er dem selv, børn og kollegaer, der skal leve med konsekvensen på det pædagogiske arbejdsmarked. Så længe uddannelsen er underfinansieret og ringe prioriteret, så er løsningen ikke alene flere pædagoger.

2. Vores måde at organisere os på har kæmpe stor betydning for tryghed og trivsel. Struktur er fundamentet for psykologisk tryghed, og uplanlagt kaos er vejen til højt arbejdsrelateret sygefravær og urolige, utrygge børn. Rekrutterings- og fastholdelseskrisen og de dårlige rammevilkår presser de pædagogiske arbejdspladser på alle parametre, og de eneste, der har nøglen til løsningen, er medarbejderne. Det kræver blot, at medarbejderne anerkendes som nogle, som tænker gode løsninger på vegne af kerneopgaven og arbejdspladsen. Vi ved fra forskningen, at medarbejdernes dybe involvering i udformning af løsningsforslag er vejen frem til at sikre en bæredygtig, attraktiv struktur til gavn for kerneopgave, arbejdsmiljø og arbejdsfællesskab.

Vores krav er derfor:

1. Reelle minimumsnormeringer
2. Adgang for alle til uddannelse med løn
3. Ingen overstyring – men derimod reel medarbejderinvolvering.

Af Kirsten Gunvor Løth og Jan Hoby,
formand og næstformand for LFS

HOBER POSTEN SIG OP?

Vidste du, at du kan vælge at modtage LFS Nyt digitalt. Det betyder, at du får bladet som en pdf-fil via e-mail.

Du kan ændre, hvordan du modtager LFS Nyt ved at logge dig ind via Mit LFS, som du finder på forsiden af www.lfs.dk.

KOMMUNER NÆGTER HJÆLP TIL BØRN

Kommunerne er forpligtet til at yde støtte og hjælp til børn, der har det svært. Men i praksis får rigtig mange dagtilbud et nej, når de henvender sig til kommunerne for at få den nødvendige hjælp. En ny undersøgelse, FOA har fået foretaget, viser, at mere end hver fjerde institution, 27 procent, inden for det seneste år har fået nej fra kommunen til hjælp fra pædagogisk psykologisk rådgivning, PPR. Og i mere end hvert tredje tilfælde,

37 procent, har de fået den begrundelse for afslaget, at der ikke var penge til støtten. ”Daginstitutionernes Hverdag”, som analysevirksomheden

Bureau 2000 har gennemført for FOA, er en årligt tilbagevendende undersøgelse af forholdene på daginstitutionsområdet. Alle undersøgelsens resultater kan læses på foa.dk

FÆRDIGT ARBEJDE

Forbundet FOA er godt i gang med sin egen podcast-serie. Første afsnit af 'Færdigt Arbejde', som er podcast-seriens navn, handler om lokalløn.

Du møder blandt andre husassistenten Heidi, der igennem 12 år ikke kom i betragtning til en lønstigning via lokalløn. Men så lykkedes det

endelig med hjælp fra hendes FOA-afdeling.

Afsnittet handler også om, hvad lokalløn egentlig er, hvordan man får del i pengene, og hvilke rettigheder du har i forhold til at forhandle lokalløn. 'Færdigt arbejde' findes på alle gængse podcast-platforme.

ÅRETS SOMMERFEST I LFS

LFS inviterer til sommerfest for tillidsvalgte og politisk valgte i LFS fredag den 9. juni fra klokken 17.00.

Der vil være mad, øl, vin, vand og snacks, men allerbedst maser af gode LFS'ere. Festen er for TR/AMR, TR-suppleanter og politisk valgte i LFS. Tilmelding er nødvendig og skal ske senest den 2. juni via www.lfs.dk/15867.

EN VERDEN AF VAND

Børnene i Danmarks børnehaver kan få en forsmag på, hvad det vil sige at være forsker. Videnskab.dk har nemlig udarbejdet et børnehavemateriale for den årlige videnskabsfestival 'Forskningens Døgn'.

Materialet, som hedder 'En verden af vand', giver børnene kaskader af muligheder for at udforske vand i alle dets tilstande; i vandpytter, som isterninger, som regn, som saltvand, som drikkevand, som dråber, som damp og som dug.

Materialet er gratis for alle interesserede dagtilbud og kan downloades af alle dagtilbud på emu.dk og forsk.dk: <https://forsk.dk/laeringsunivers/bornehaveprogram/en-verden-af-vand-et-science-paedagogisk-materiale-til-dagtilbud/view>

LFS I MEDIERNE

Leder af daginstitution på Nørrebro om presset hverdag: Vi har dårligt tid til at gå på toiletet

15. maj 2023 kl. 10:00. Læs artiklen om Marie Rehfelds oplevelse med at være leder af en daginstitution på Nørrebro.

Marie Rehfeld, pædagogisk leder og medlem af almenbestyrelsen i LFS, havde 24. april et længere debatindlæg i Berlingske Tidende, hvor hun skrev om det belastede arbejdsmiljø og det store tidspres i dagtilbudene. Du kan læse hele indlægget på www.lfs.dk/15881.

»Det foregår ganske udbredt i toppen. Også blandt dem, der stiller sig frem og siger, at nu skal det være anderledes«

15. maj 2023 kl. 10:00. Læs artiklen om Lizette Risgaard og Jan Hoby om deres oplevelser med at være formand for LFS.

Sagen om Lizette Risgaard, der trak sig fra formandsposten i FH på baggrund af anklager om grænseoverskridende adfærd, har fyldt i medierne. Næstformand Jan Hoby udtalte sig den 29. april i Politiken, ligesom han deltog i P1 Morgen og TV2 Nyhederne 1. maj samt i P1 Debat 2. maj. Sagen fik desuden et efterspil i A4-medier, hvor Jan Hoby slog til lyd for, at fagbevægelsen skal udvise åbenhed – også når tingene ikke ser godt ud.

TO MED TALENT FOR

Den ene skulle i hvert fald aldrig være pædagog, men blev det alligevel og elsker sit fag. Den anden har vidst, at hun ville være pædagog, siden hun var en lille pige. Nu er de begge blevet kåret som velfærdstalenter.

Magnus Gybel og Steffeny Cave er næsten lige gamle, nemlig 26 og 27 år, og de er pædagoger. Og så har de begge fornylig fået en e-mail, som har gjort indtryk. De er nemlig del af den udvalgte gruppe på 100 FOA-medlemmer under 36, som er blevet kåret som velfærdstalenter.

'Velfærdens Talent 100' er en årlig event, hvor man kan nominere medarbejdere, der arbejder på velfærdsområder, og som hver dag gør en forskel for andre mennesker. Det er pensionsselskabet PenSam og FOA, der står bag 'Velfærdens Talent 100'. I 2023 blev 400 FOA-medlemmer nomineret, og det er også PenSam og FOA, der har sammensat det dommerpanel, der har gennemgået alle de indkomne nomineringer og har udvalgt de 100 talenter, som blandt andet fejres med en særlig festlighed på Christiansborg.

Kollegernes ros rører

Magnus Gybel og Steffeny Cave, som er medlemmer af LFS, er begge blevet nomineret af deres kolleger, og det er det, der gør det største indtryk. Steffeny Cave læste e-mailen i bussen og måtte kæmpe med tårerne.

"Jeg blev da helt vildt rørt over, at der er kolleger, der har valgt at nominere mig. Jeg føler mig meget set og anerkendt," siger Steffeny Cave.

Uddrag af Steffenys nominering:

"Hun er særligt god til sit job, fordi hun har en intuitiv næstekærlighed for de mennesker, hun har med at gøre, både hos vores borgere og hos sine kollegæer. Hun er omsorgsfuld og autentisk over for borgerne og har samtidig et højt fagligt niveau, hvor hun også er selvreflekterende. Steffeny har blot været uddannet siden juni 2020, og med hendes engagement og overskud stillede hun op til AMR- valg og blev valgt i april 2022. Derudover griber hun også andre ansvarsopgaver som festudvalget og neuro-tovholdergruppen."

VELFÆRD

Magnus Gybel har det på samme måde:

”Jeg er egentlig ikke så meget for priser og den slags. Men det er fedt at blive værdsat for det, man gør. Så jeg er da enormt stolt.”

Fik det ind fra barnsben

De to unge pædagoger har også det til fælles, at de er vilde med deres arbejde, Magnus Gybel som pædagog i KKFO'en ved Christianshavns Skole, og Steffeny Cave som pædagog på botilbuddet Grøndalsvænge, hvor hun arbejder med ældre udviklingshæmmede. Men deres vej til pædagogfaget har været helt forskellig.

Steffeny Cave har vidst, at hun ville være pædagog, siden hun var en lille pige. Hun har også altid vidst, at hun ville arbejde på specialområdet.

”Min mormor arbejdede på et aktivitetstilbud for udviklingshæmmede, og hun tog mig tit med på arbejde. Jeg vidste ret tidligt, at det var det, jeg skulle. På uddannelsen troede jeg ganske vist, at jeg skulle arbejde med en lidt anden målgruppe, fx mennesker med autisme, men så kom jeg i praktik på Grøndalsvænge og blev enormt glad for at være her. Jeg er glad for den tætte kontakt med målgruppen, og jeg trives med, at vi via plejen har god mulighed for en-til-en kontakt. Og så har jeg nogle virkelig dejlige kollegaer.”

Slet ikke noget for mig

Magnus Gybel skulle i hvert fald slet ikke være pædagog. Men så kom han som helt ung i praktik i en fritidsklub, fordi han ikke rigtig vidste, hvad han skulle med sit liv.

”Det var bare lige mig. Jeg fandt ud af, at jeg var landet på den helt rigtige hylde. Så var jeg pædagogmedhjælper i nogle år, indtil min leder pressede mig til at tage uddannelsen. Min nuværende arbejdsplads var et af mine praktiksteder, og det var bare det helt rigtige match. Så jeg blev fastansat, da jeg var færdig med uddannelsen i sommeren 2022, siger Magnus Gybel, som lige nu har travlt med alle de nye majbørn:

”Det fede ved mit job er, at jeg kan få brugt min energi, og det nyder børnene godt af. Jeg er også en tydelig voksen, og det er supergodt, når man er sammen med indskolingsbørnene, som har brug for struktur og tryk. Og så er jeg vild med at lege. Jeg sidder faktisk og udvikler lege i min fritid sammen med min kammerat, som også er pædagog.” ●

Uddrag af Magnus' nominering:

”Han er en rollemodel med et stort hjerte og en kæmpe empati for de børn, han arbejder med. Han er aktiv med børnene, og i konfliktmægling er han åben og bruger sig selv, fortæller hvordan han havde det i den alder. Han er en fyr, der ALDRIG skulle være pædagog, men så var han i praktik i en ungdomsklub, og han var solgt. Han ville være med til at præge og give rum til, at børn fik en god start. Han er født med hjertet på rette plads, og pædagogikken har han så læst.”

VI ER K DER ME KOM

OMMET VÆK FRA DEN D, AT PÆDAGOGERNE MER OG LEGER EN LEG

Det var næsten tilfældigt, at valget faldt på et kursus i pædagogisk idræt, da medarbejderne i KKFO'en skulle rystes sammen. Men kurset viste sig at skabe en gennemgribende forandring i medarbejdergruppen – og i samarbejdet med skolens lærere.

KKFO'en Stjernestøv ved Blågård's Skole kom lidt forpudset ud af coronaperioden. Tre matrikler var blevet slået sammen til to, mange medarbejdere havde skiftet arbejdsadresse, og endnu flere havde forladt jobbet, mens nye var kommet til.

Det var en personalegruppe, der manglede et fælles fundament både fagligt, organisatorisk og socialt, da Nanna Lauesgaard overtog posten som KKFO-leder i begyndelsen af 2022.

Hun reagerede derfor positivt, da hun blev ringet op af en kollega fra hendes tidligere arbejdsplads, Fagligt Center. Eks-kollegaen ville fortælle, at der var ledige pladser på et kursus i pædagogisk idræt.

“Vi så hinanden fra nye sider, hvor vi legede og grinede og konkurrerede. Det var sjovt, og det har helt klart gjort noget for vores følelse af at være én personalegruppe.”

”Jeg vidste, at forløbene i pædagogisk idræt var af høj kvalitet, men jeg havde slet ikke fået øje på, at de var udbudt. Og jeg må ærligt erkende, at vi ikke havde visioner om en idrætsprofil eller noget i den retning. Men vi manglede i den grad noget fælles.

Børnene efter-spørger i dag selv de proprioceptive aktiviteter, som Martina Petersson og Katrine Marney her tilbyder i skolens gymnastiksal.

Et fælles fagligt fodslag, som vores tillidsrepræsentant blev ved med at sige. Så jeg takkede ja til kurset på hele medarbejdergruppens vegne,” siger Nanna Lauesgaard.

Bare det at grine sammen

Nanna Lauesgaard besluttede også, at kurset ikke skulle tages hjemme i KKFO'en, selv om det blev tilbudt. Så hele medarbejdergruppen tog til kursusstedet i Brønshøj de seks kursusgange, som foregik i perioden fra november 2022 til marts 2023.

Undervisningen foregik fra 9 til 13, hvorefter alle tog hjem til Nørrebro for at modtage børn. Det betød naturligvis et træk på timekontoen, men det var det værd, vurderer Sofie Poulsen, som er pædagog:

”Det gjorde en stor forskel, at vi var uden for huset, og at vi fik oplevelserne sammen. Vi så hinanden fra nye sider, hvor vi legede og grinede og konkurrerede. Det var sjovt, og det har helt klart gjort noget for vores følelse af at være én personalegruppe,” siger Sofie Poulsen. Og Nanna Lauesgaard supplerer:

”Bare det at sidde ved langbord og spise frokost sammen. Det er jo noget, vi ellers aldrig oplever.”

Vi har lært det samme

Det, at hele medarbejdergruppen har fået den samme viden, har tilført en helt ny faglig dimension, tænker Katrine Marney, som er pædagog:

”Det er svært at overføre og forankre ny viden, hvis man er alene afsted på kursus. Men vi har alle sammen lært det samme, og det betyder faktisk, at vi har fået en fælles faglig identitet. Det har givet et enormt skub til hele vores praksis,” siger Katrine Marney.

Nanna Lauesgaard blev pædagogisk leder af KKFO'en Stjernestøv ved Blågårds Skole i begyndelsen af 2022. Hun overtog en medarbejdergruppe, der havde brug for et fælles fundament.

Kurset bestod både af teori og praksis.

Det betyder, at det pædagogiske personale er kommet hjem med en stor værktøjskasse med ideer til lege og aktiviteter. Men de er også kommet hjem med et teoretisk grundlag og en lang række faglige argumenter for valget af de forskellige aktiviteter.

Tavs viden bliver italesat

Samarbejdet med skolens lærere har ændret sig, efter at de pædagogiske medarbejdere er begyndt at byde ind med andre aktiviteter - og at sætte teori på, hvorfor de gør, som de gør.

Sofie Poulsen fortæller, at der er blevet talt meget om begrebet tavs viden siden kurset.

"Vi har som pædagogiske medarbejdere altid haft en viden om, at der for mange børn skal andet og mere til end at sidde stille på en stol hele dagen. Nu har vi fået skabt en fælles faglig terminologi, der

"Vi har som pædagogiske medarbejdere altid haft en viden om, at der for mange børn skal andet og mere til end at sidde stille på en stol hele dagen."

betyder, at vi på en anden måde byder ind med de didaktiske argumenter for, at undervisningen skal brydes op og være mere fysisk."

I begyndelsen var der lærere, der var usikre på, om al den fysiske aktivitet nu også var undervisning, fortæller Nanna Lauesgaard.

"Så havde vi nogle gode samtaler om, at det ikke var i modsætning til undervisning, men snarere understøttelse af undervisningsparathed. Det kræver, at man kan argumentere med didaktik." ▶

”Det gør indtryk, når vi fortæller, at det at bede et barn sidde stille ved et bord i seks timer er det samme som at bede en voksen tage en fitnessstime.”

● **En ny dialog med lærerne**

Martina Petersson, som er pædagogisk assistent, oplever, at lærerne er blevet meget engagerede.

”Det gør indtryk, når vi fortæller, at det at bede et barn sidde stille ved et bord i seks timer er det samme som at bede en voksen tage en fitnessstime,” siger Martina Petersson, som i dag har faste aftaler om at tage hele klassen med til et break med leg og bevægelse, når hun er med i skolen.

Katrine Marney supplerer:

”Ja, vi er kommet udover den der med, at ”pædagogerne kommer og leget en leg med børnene”. Vi indgår i en helt anden dialog med lærerne. De kan

Jeg har set nogle helt nye sider af en del af børnene. Det skaber en anden kontakt og en ny viden om barnet, når vi leger fysisk sammen, siger pædagog Katrine Marney.

Selv om det er en dejlig forårsdag, har en stor flok børn fravalgt solskinet for at være med til leg og aktivitet med de pædagogiske medarbejdere i gymnastiksalen.

Proprioceptive aktiviteter

Proprioceptive aktiviteter er et af omdrejningspunkterne i de aktiviteter, som medarbejderne i Stjerne-støv laver med børnene.

Den proprioceptive sans, også kaldet muskel-led sansen, sender information til hjernen om, hvornår og hvordan vi bevæger vores krop og hjælper os derigennem til en bedre kropsfornemmelse.

Man kan læse mere om emnet og hente materiale på <https://bedststammen.kk.dk/skole/introduktion-til-selvregulerende-aktiviteter>

se meningen med det, når vi fx tager halvdelen af klassen ud i matematiktimen og laver en tallinje ude skolegården, så børnene kan hoppe minusstykker i stedet for at sidde med et kladdehæfte. Og vi kan se, at lærerne lader sig inspirere.”

”Det siger noget om, at faglighed er ret grundlæggende for trivsel. Hvis vi ikke havde været på det kursus, havde vi formentlig siddet og talt om struktur fra nu af og til verdens ende.”

Faglighed afgørende for trivsel

De pædagogiske medarbejdere bruger deres nye værktøjskasse både i skoletiden og i KKFO-tiden. Og børnene er aktivt begyndt at efterspørge de nye lege, når skoleklokken har ringet ud.

”Det er lidt sjovt at tænke på, at det næsten var et tilfælde, at det blev pædagogisk idræt, vi kom til at beskæftige os med. For det har givet det fælles faglige fodslag, vi efterspurgt - og sidegevinsten er, at vi har løftet samarbejdet med lærerne. Det siger noget om, at faglighed er ret grundlæggende for trivsel. Hvis vi ikke havde været på det kursus, havde vi formentlig siddet og talt om struktur fra nu af og til verdens ende,” siger Nanna Lauesgaard. ●

SYGGEFRAVÆR I VOLDS

Det kommunale sygefravær er steget markant, siden coronapandemien ramte Danmark i 2020, og selvom virussen er på tilbagetog, var sygefraværet højest i 2022. I Københavns Kommune var det gennemsnitlige antal sygefraværsdage i 2022 lige knap 16 dage årligt.

Hvis du på den ene side synes, at corona i vidt omfang er lagt bag os, men på den anden side oplever, at I har rigtig meget sygdom i personalegruppen, så er du ikke helt gal på den. For sygefraværet i kommunerne er steget i de seneste år, og for Københavns Kommunes vedkommende har sygefraværet i 2022 slået en kedelig rekord. Knap 16 fraværsdage ligger gennemsnittet på i kommunen, og for pædagoger i dagtilbud, klub og KKFO endnu højere, nemlig 20,4 dage i gennemsnit årligt.

Tallene stammer fra KRL (Kommunernes og regionernes løndatakontor), og i et orienteringsbilag til økonomiudvalget i Københavns Kommune fremgår det, ligesom økonomiforvaltningen bekræfter, at særligt de borgernære fag stadig er meget hårdt ramt af sygdom.

Det bekræftes af en leder af en daginstitution i Københavns Kommune, som LFS har talt med. Lederen ønsker at være anonym af hensyn til sin jobsituation.

”Januar og februar i 2022 var helt vanvittige. Jeg har været i Københavns Kommune i mere end 20

år og har aldrig oplevet noget lignende. Og når folk lægger sig syge, så løber alle andre jo stærkere,” fortæller lederen.

”Jeg har været i Københavns Kommune i mere end 20 år og har aldrig oplevet noget lignende.”

Vi har ændret vaner

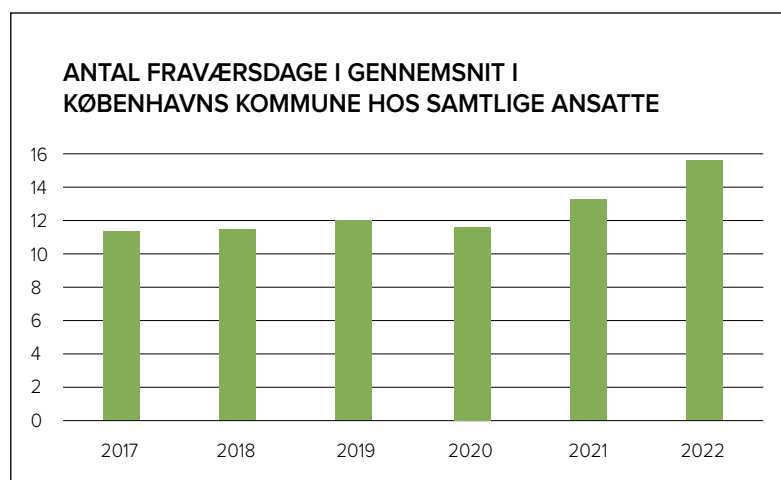
Corona, nedlukningen og de mange restriktioner, danskerne har skullet navigere i, har også medvirket til, at vi har ændret vores oplevelse af, hvornår man er syg, siger Kurt Houlberg, professor hos VIVE, Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd.

”Der er formentlig sket en ændring i normerne og kulturen for, hvornår man sygemelder sig. Under corona fik vi besked på, at vi skulle blive hjemme ved symptomer, så vi ikke smittede andre, og den mentalitet har mange formentlig taget til sig. Det var som udgangspunkt positivt i forhold til coronatiden, men det rykker også grænsen for, hvornår man definerer sig som syg. Derfor vil det kræve en målrettet indsats for at kunne komme tilbage til de normer, der eksisterede før corona,” siger han, og bekræfter samtidig, han genkender billedet af, at der er meget sygdom i omløb.

”Som følge af corona og den nedlukning, der var, har der været en opdæmning af andre luftvejssygdomme. Dem er der mange, der blev ramt af hen over vinteren,” siger Kurt Houlberg.

Efterslæbet præger

Ifølge tal fra Københavns Kommune ligger det gennemsnitlige fravær i januar til april i 2023 1,4 sygefra-

OM STIGNING

- Københavns Kommune har ikke mulighed for præcist at dokumentere i sygefraværdata, hvor meget af det samlede sygefravær i årene 2020-2022, der har været relateret til covid-19.
- Det skyldes, at man kun har haft lov hjemmel til at registrere covid-19-sygdom i de måneder, hvor særlovgivning om sygedagpengerefusion har været gældende under corona-epidemien. I de øvrige måneder er covid-19-sygdom registreret som ordinær sygdom.
- Det vil sige, at covid-19-relateret fravær indgår i den ordinære sygefraværregistrering i perioden 1. september – 22. november 2021, samt igen fra og med 1. marts 2022.

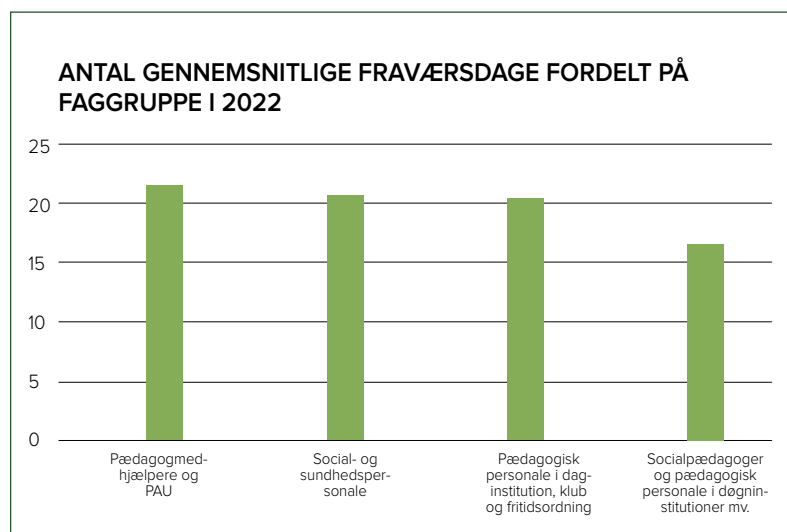
Kilde: Københavns Økonomforvaltning

værdsdage lavere end for samme periode sidste år. Det tyder på, at kurven har toppet og igen er på vej ned.

”Siden 2022 har jeg oplevet, at fraværet er støt stigende. Det kan jeg jo se på antallet af sygefraværssamtaler, jeg holder. Lige nu virker det, som om det er ved at stabilisere sig. Langtidssygemeldingerne bliver færre, og korttidssygemeldingerne stabiliserer sig. Men vi må heller ikke glemme, at rigtig mange har været ramt af senfølger fra corona,” siger lederen.

”Der er formentlig sket en ændring i normerne og kulturen for, hvornår man sygemelder sig.”

Københavns Kommune har siden 2007 arbejdet med og lykkedes med at nedbringe sygefraværet hos de ansatte. Sygefraværet i 2007 var i gennemsnit 15,8 fraværdsdage om året, og altså cirka samme niveau, som man i 2022 igen var oppe på.

I Kommunernes og Regionernes løndatakontor, som vi har brugt til at trække oplysninger som sygefraværdsdage i Københavns Kommune, medregnes ikke fravær fra barsel, arbejdsskade, nedsat tjeneste eller §56 fravær. ●

EN DAG I 1. MAJ TRAD

På denne dag hvor vi er halvvejs mellem forårs-jævndøgn og sommer-solhverv, er vi på vej mod lysere tider. Og det har vi brug for i disse dage,” sagde formand for LFS, Kirsten Gunvor Løth, da hun holdt sin 1. maj tale. Du kan læse hele talen på lfs.dk.

En fridag badet i solskin var LFS'ere, PLS'ere og medlemmer fra BUPL-hovedstaden samlet for at fejre Arbejdernes Internationale Kampdag. Mange havde taget familien med, og i gården bag Rosenvængets Allé var der morgenmad til alle, tryllerier, musik og masser af god stemning. De røde faner var fundet frem for at fejre arbejderbevægelsens sejre gennem historien – og de sejre som kommer.

ITIONERNES TEGN

For mange er det en tradition at begynde 1. maj i LFS' gård i Rosenvængets alle. Ved 08.30-tiden nåede de første deltagere frem til fælles morgenmad. Flere kom til gennem formiddagen, og ved middag kogte LFS-gården af gejt, popcorn, sodavand og glade dage.

Clara, den yngste på billedet, har holdt 1. maj i LFS, siden hun var en baby. Hun har selv valgt rødt tøj i dagens anledning.

Hele formiddagen var der underholdning for store og små. Der var fuld koncentration og opmærksomhed, da Øgle gøglere gav den gas foran et nysgerrigt publikum.

Fanerne blev båret i optog til Fælledparken, hvor de mødtes med den øvrige bevægelse. En flok dinosaurer gik med i optoget for at understrege budskabet om, at tjenstemandsreformen hører til på et museum ligesom andre fortidslevn.

LFS har knap 12.000 medlemmer, som alle arbejder med pædagogik i den ene eller anden form. Du kan i denne serie møde en række LFS'ere og læse om, hvordan de havnede i netop deres job.

MEDLEMSPORTRÆT

Har du en kollega, som du synes, vi skal portrættere, eller har du selv en historie at fortælle, så kontakt redaktionen på lfsnyt@lfs.dk.

JEG FÅR EN NÅR DER ER

"Jeg arbejder i Danmark, men jeg bor i Sverige. Her er jeg er også vokset op i en by i Småland, der hedder Vetlanda. Min barndomsby har cirka 10.000 indbyggere. Mine forældre var unge, da de fik mig. De var kun 19 og 20 år. Seks år senere fik de min lillebror. Penge var der ikke mange af i min opvækst, for mine forældre var jo nærmest lige begyndt på deres arbejdsliv, da jeg blev født. Min mor i hjemmeplejen, og min far arbejdede med højspændingselektricitet. Politik fyldte i mit barndomshjem. Der var ikke nogen tvivl om hvilket del af spektret, vi hørte til. Min far var valgt for Vänsterpartiet Kommunisterna i kommunalbestyrelsen, og min mor var medlem af Socialdemokratiet."

"Min vej ind i pædagogikken gik gennem den svenske byggekrise i starten af 90'erne. Jeg prøvede der at være arbejdsløs for første og sidste gang, for jeg havde taget en elektrikeruddannelse, og pludselig var det nærmest umuligt at få job. Gennem arbejdsformidlingen blev jeg tilbudt en uddannelse til det, der i dag svarer til social- og sundhedsassistent. Jeg var interesseret i at arbejde i psykiatrien, men det var ikke til at få fast ansættelse i den svenske psykiatri, så da nogle af mine venner foreslog at tage til København, var jeg frisk. På det tidspunkt var jeg 23, og vi tog afsted i min fars Fiat Ducato."

"Jeg begyndte at arbejde på den lukkede afdeling i psykiatrien på Bispebjerg Hospital. Vi havde et fedt sammenhold, for vi var mange unge mennesker, der arbejdede sammen, og vi gik tit ud efter arbejde. På min arbejdsplads havde jeg en udfordring rent sprogligt, fordi jeg jo er svensk. Jeg besluttede mig for at prøve at blive så god til dansk som overhovedet muligt, fordi jeg ikke gad, at folk skulle se mig som ham svenskeren."

"Jeg blev medlem af LFS, da jeg begyndte i socialpsykiatrien i Københavns Kommune i 1997. Kort efter blev jeg valgt som tillidsrepræsentant, og jeg har også lavet boligsocialt arbejde, inden jeg i 2016 blev valgt som fællestillidsrepræsentant for specialområdet."

"Jeg gør mig som fællestillidsrepræsentant umage med at få en relation til hver enkelt tillidsrepræsentant. Det er min opgave at sparre med de cirka 100 tillidsrepræsentanter, som jeg repræsenterer. De kommer typisk til mig med spørgsmål om for eksempel løn og arbejdstidsregler. De bruger mig også til små ting i hverdagen, som kan opstå, og de sparrer med mig, hvis de

ERGI, GEJST

for eksempel skal være bisidder for et medlem. Jeg forhandler også løn, og det er jo ikke, fordi jeg kan få alt igennem, men det gør mig glad, når jeg kan skaffe et medlem et tillæg. Jeg får energi, når der er gejst. Især ved TR-møderne, hvor jeg møder alle tillidsrepræsentanterne, kan jeg mærke det stærke fællesskab, vi har. Det betyder meget for mig. Da jeg blev genvalgt som fællestillidsrepræsentant her i april 2023, kunne jeg nok i nogens ører lyde negativ. Der er også udfordringer nok på vores område i forhold til økonomiaftaler, rekrutteringsproblemer og flere og flere borgere, der har brug for vores hjælp. Siden jeg blev valgt, er store bededag blevet afskaffet, og så er der krise i fagtoppen.”

”I gennemsnit er der hvert år 20 til 25 tillidsrepræsentanter, der af forskellige grunde stopper med at være TR. Det betyder, at cirka hver fjerde eller hver femte tillidsrepræsentant, som er her i dag, ikke er her om et år. De seneste par år er der kommet mange unge tillidsvalgte til, og jeg oplever, at de har super meget gejst. Det, synes jeg, er fedt. De stiller nysgerrige spørgsmål, og det gør, at vi gamle er nødt til at kigge på os selv. Den store omsætning giver selvfølgelig mere arbejde for mig og for LFS, men det betyder jo også, at der hele tiden kommer frisk energi til, og det nyder jeg.”

Navn: John Oskar Verner Skeberg

Alder: 53 år

Arbejdssted: Fællestillidsrepræsentant på Specialområdet i LFS

Bonusinfo: John Skeberg er far til døtrene Lisa på 19 og Iris på 22. Han bor i Malmø sammen med formanden for LFS, Kirsten Gunvor Løth. I lejligheden er der plads til parrets fire sammenbragte børn. John Skeberg har en stor interesse for musik, og han samler på vinylplader. Han har de seneste fire år været frivillig på Roskilde Festival, og han er medlem af et band, der har et øvelokale på ydre Nørrebro. Bandet kører dog på så lavt blus, at øvelokalet mest bliver brugt til at opbevare instrumenter, imens bandet drikker en øl eller to sammen.

Dansk pædagoguddan former pædagogisk pra

I mere end 10 år har Københavns Professionshøjskole sendt danske pædagogstuderende i praktik på Filippinerne. Men den veletablerede samarbejdsordning mellem KP og USPF, University of Southern Philippines Foundation, går begge veje, og således har filippinere med interesse for pædagogik også snuset til den danske praksis – og de er vilde med, hvad de har oplevet.

Lawrence Villaluz var på udveksling i 2016. Der blev også tid til blandt andet at besøge Kronborg med hans nye venner. En af de ting, han også lærte i Danmark, er vigtigheden af samarbejdet om det enkelte barn på tværs af professioner. "Jeg oplevede et seriøst paradigmeskifte i, hvordan det danske system er bygget op versus det filippinske," siger han.

Menneskesynet, tilknytningsteorier, IKEAs medarbejdersyn og balancen mellem arbejde og fritid er blot nogle af de emner, som filippinske studerende omtaler i rosende vendinger efter at have været på udveksling i Danmark. Hvert år modtager pædagoguddannelsen på Københavns Professionshøjskole mellem en og tre filippinske studerende, der læser et semester i Danmark, og ligesom det er populært blandt danske studerende at komme et semester til udlandet, er der også rift om pladserne den anden vej.

LFS Nyt har interviewet fire filippinere, der alle har læst et semester i Danmark.

Menneskesynet overrasker

I Cebu City, hvor University of Southern Philippines Foundation ligger, bor knap en million mennesker. Ifølge UNICEFs tal fra 2017 er 33 procent af den samlede befolkning under 14 år gamle. 31 procent af børnene i Filippinerne lever under fattigdomsgrænsen, og hvert fjerde barn har oplevet seksuelle overgreb. Det er derfor ingen overraskelse, at der er stor forskel på det samfund, de filippinske studerende kommer fra, og det de har mødt i Danmark.

Det er især det danske syn på mennesker med særlige behov, der har gjort et indtryk på flere af de studerende.

"Det, man i Danmark kalder for børn eller mennesker med særlige behov, kalder vi handicappede i Filippinerne. Begrebet er meget bredere i Danmark, hvor et barn med særlige behov kan være et barn, der har en diagnose, er flygtet til landet, har et fysisk handicap eller noget helt fjerde, der gør, at det har et særligt behov for støtte for at kunne udvikle sig," fortæller Lawrence Villaluz og uddyber:

nelse ksis i Filippinerne

”Man behøver ikke være handicappet for at have et særligt behov, der skal imødekommes. Og den anden vej rundt, så gør man i Danmark meget for, at mennesker med særlige behov kan få et job eller en uddannelse. Fx hørte jeg, at IKEA gerne vil ansætte mennesker, selvom de har en diagnose. I Filippinerne er det utrolig svært at få et job, hvis man har et handicap eller fx har autisme eller Downs syndrom. Det er nok umuligt.”

”Næsten dagligt bruger jeg flowteori og tilknytningsteorier, jeg lærte om i Danmark.”

Rygsækken fyldt med teori

Lawrence Villaluz arbejder i dag med plejefamilier og adoptionssager, og da spørgsmålet lyder, om han i dag bruger noget af det, han lærte i Danmark, er listen lang.

”Næsten dagligt bruger jeg flowteori og tilknytningsteorier, jeg lærte om i Danmark. I Danmark sagde pædagogerne til mig, at det ikke er nødvendigt, at jeg kender alle børnenes diagnoser eller udfordringer. Mit perspektiv skal være at se, hvad barnet kan, hvordan det rykker sig, og hvordan jeg understøtter den udvikling. Den tilgang bruger jeg hver dag,” fortæller Lawrence Villaluz, der også bemærke i, hvor engagerede forældre er i deres børns hverdag, og ikke mindst hvor ligestillede forældre er i forældreskabet sammenlignet med hans hjemland. ▶

Både sproget, skovbørnehaven og arbejdskulturen overraskede Jennifer Ceniza, da hun i 2019 var på udveksling i Danmark. Som hun udtrykte det: ”Folk arbejder virkelig hårdt mandag til fredag, men når det så bliver weekend, så fester de lige så hårdt!”

Lilibeth Paconla sammen med sin studiegruppe i Danmark. Hun blev især overrasket over, at man i Danmark har love, der sikrer rettigheder til fx mennesker med autisme. Det har man ikke i Filippinerne, og det rørte hende dybt, hvor stor tillid hun blev vist, da hun var i praktik blandt netop børn med udfordringer.

Marianne Qubing arbejder som socialarbejder for den filippinske stat. Hun hjælper mennesker, der lever langt under fattigdomsgrænsen, med at få hjælp og støtte til at klare sig. Hun har adopteret det danske begreb, mennesker med særlige behov, frem for det man altid bruger i Filippinerne: Handicappede.

Skovbørnehaver vs skoletilstande

Jennifer Ceniza oplevede noget af et kulturchok, da hun kom i praktik i en skovbørnehave.

”På Filippinerne er børnehaven næsten som skolen. Der er eksaminer og akademiske tests, der skal bestås. I Danmark så jeg virkelig, hvordan al læring blev leget ind. I stedet for at sidde og læse om en hest, så tog de ud og så en. Legen har enormt høj værdi, og samtidig havde de danske pædagoger et stort fokus på, hvor vigtig barndommen er for barnets udvikling. Det perspektiv har jeg taget til mig, og jeg forsøger virkelig at inddrage viden om børns baggrund mest muligt i mit arbejde i dag,” fortæller Jennifer Ceniza.

Efter sin tid i Danmark arbejdede hun med børn og mødre i krisesituationer, fx børn der har været udsat for seksuelle overgreb, psykisk eller fysisk vold. I dag arbejder hun for staten, stadig inden for socialområdet.

”Danske pædagoger har stort fokus på, at borgere skal have plads til at opdage deres potentiale og udvikle en tro på, at de kan klare meget selv.”

Hjælp til selvhjælp

Marianne Qubing arbejder i dag for den filippinske stat, hvor hun hovedsagelig hjælper udsatte borgere, der er ramt af ekstrem fattigdom, med at søge og få den hjælp, de har ret til. Under covid-pandemien, og når landet rammes af tyfoner, står hun i frontlinjen for at yde akuthjælp til de borgere, der mangler mad, vand og et sted at bo.

”Filippinerne er jo stærkt overbefolket, så det var noget af en kontrast at komme til et land, hvor der er råd til, at man giver overførselsindkomster og hjælp til en langt bredere målgruppe. Vi rammes tit af tyfoner, storme og andet vildt vejr, og hver gang er det nærliggende bare at yde hjælp til de fattige mennesker, der nu står uden noget som helst. Men jeg prøver også at tænke ind, at jeg ikke skal give dem alting på et sølvfad,” forklarer hun og uddyber:

”Danske pædagoger har stort fokus på, at borgere skal have plads til at opdage deres potentiale og

udvikle en tro på, at de kan klare meget selv. Det er blandt andet teorien om nærmeste udviklingszone, som jeg forholder mig til, når jeg møder mennesker, der har brug for hjælp til at løfte sig ud af en dårlig situation.”

Inspireret af systemet

De fire filippinere, som LFS Nyt har talt med, lægger alle vægt på, at pædagoguddannelsen i Danmark er meget anderledes end universitetet i Cebu. Hvordan man omtaler borgere med handicap eller psykisk sygdom, selve tilgangen til børn og borgere som mennesker og ikke patienter, og ikke mindst de mange muligheder man har i Danmark, uanset hvad man kommer fra, har gjort et stort indtryk.

Lilibeth Paconla var på udveksling i Danmark i 2017, og her blev hun så inspireret, at hun ikke kan slippe, hvad hun så.

”Den måde, man tager sig af børn med særlige behov, rørte mig dybt. Jeg fik lov at være i praktik på specialområdet, og her deltog jeg også i samtaler mellem pædagoger og forældre. Det var en utrolig tæt dialog, og den type service har jeg aldrig oplevet i Filippinerne.”

”Den måde, man tager sig af børn med særlige behov, rørte mig dybt.”

Begyndelsen på en drøm

Lilibeth Paconla er i dag tilknyttet en filippinsk organisation, der hjælper ofre for misbrug og trafficking, men hun går og pusler med en drøm, som startede, da hun så, hvordan specialtilbud virker i Danmark.

”Den måde, I tager jer af børn med særlige behov, inspirerede mig meget, samtidig med at jeg blev ked af det over, at vi ikke tilbyder det samme i Filippinerne. Det vil jeg lave om på. Jeg arbejder på at starte et lignende tilbud i Filippinerne, men det kræver et stort arbejde at få styr på det juridiske. Vejlederne på Københavns Professionshøjskole støtter mig, så måske er der endnu et fremtidigt samarbejde på vej,” siger hun. ●

Første dag på Københavns Professionshøjskole for Marianne Qubing i 2019. Hun blev især overrasket over, hvor godt hendes medstuderende og underviserne tog imod hende, og hvor gode danskere er til bare at sige, hvordan de har det, i stedet for at holde på alle følelserne.

Jennifer Ceniza

Var i Danmark i 2019

Arbejder i dag som socialarbejder i Department of Social Welfare and Development i Filippinerne.

Lawrence Villaluz

Var i Danmark i 2016

Arbejder i dag som socialarbejder i Department of Social Welfare and Development i Filippinerne.

Marianne Qubing

Var i Danmark i 2019

Arbejder i dag som socialarbejder i Department of Social Welfare and Development i Filippinerne.

Lilibeth Paconla

Var i Danmark i 2017

Arbejder i en privat virksomhed og er i øjeblikket i gang med en masteruddannelse i psykisk helbred. Hun arbejder sideløbende på at starte et hjem for børn med særlige behov.

Alle interviews er foregået på engelsk, og derfor er citaterne i artiklen oversat til dansk.

Udveksling er ikke et

I mere end 10 år er filippinske studerende taget på udveksling i Danmark, og danske studerende er rejst den modsatte vej. Men selvom der er milevid forskel på de to lande, er der stor læring at hente – og det er ikke kun 3. verdenslandet, der kan lære af os danskere.

Kan et af verdens fattigste lande implementere dansk pædagogik? Og kan en dansk pædagogstuderende lære noget om pædagogik ved at komme i praktik på et filippinske børnehjem, hvor basale behov kan være svære at dække? Svarene er ja, men det er ikke let at omstille sig, uanset hvilken retning flyet går, når man tager på udveksling et enkelt semester.

Birgitte Damgaard og Karina Estrup Eriksen er internationale koordinatore på Københavns Professionshøjskole, og de er i tæt kontakt med de filippinske studerende, der kommer til KP, og de danskere der tager turen til Filippinerne.

”Vi skal hele tiden huske, at det ikke er de studerendes mission at ændre praktikstederne, men omvendt må det heller ikke være så slemt, at man lukker øjnene.”

”Det, man får med hjem, er evnen til at kunne begå sig i et samfund, der er væsentligt anderledes, end hvad man kender til. Man lærer at være opmærksom på egne kulturelle forforståelser og at kunne aflæse følsomme situationer,” fortæller Karina Estrup Eriksen.

Opleve velfærdsstaten

På filippinerne eksisterer pædagoguddannelsen ikke, man uddanner sig til social worker, som er lidt af en gråzonebetegnelse for flere fagprofessioner, der kan arbejde i direkte kontakt med mennesker, på alt fra regerings- til kommunalt niveau. Da Lawrence Villaluz, der i dag arbejder for den filippinske stat, var på udveksling i Danmark, var det af flere grunde.

”Jeg ansøgte om at komme til Danmark, fordi jeg tror, at hvis Filippinerne skal udvikle sig på socialområdet, så er det nødvendigt, at man tager ud og ser, hvordan andre lande gør. Danmark er en fantastisk velfærdsstat, så for mig var det helt oplagt at tage hertil for at opleve, hvordan best practice fungerer,” siger han om sine overvejelser.

Vi skal ikke ud og redde verden

Selvom filippinske studerende kan lære meget gennem et semester i Danmark, så er det vigtigt for Birgitte Damgaard og Karina Estrup Eriksen at understrege, at udvekslingsordningen ikke handler om at være bedredende og tro, at man skal vise Filippinerne, hvad der er den rigtige måde at gøre tingene på.

”Vi skal passe på, at projektet ikke kommer til at ligne et white savior-projekt, hvor vi drager ud i verden og fortæller, hvordan man skal gøre. Vi uddanner pædagoger og socialarbejdere til to meget forskellige samfund, og det er den erfaring, der gør de studerende mere reflekterede og dermed dygtigere til deres arbejde,” siger Birgitte Damgaard.

”Hvis Filippinerne skal udvikle sig på socialområdet, så er det nødvendigt, at man tager ud og ser, hvordan andre lande gør.”

Forberedelsen betyder alt

De to uddannelseskoordinatore hører tit fra filippinske studerende, der er blevet meget inspirerede af at have været i Danmark. Når danske studerende sendes til Filippinerne i praktik, kræver det meget forberedelse for at sikre, at forløbet bliver godt, lærerigt og trygt.

”Vi praktikvurderer den enkelte studerende og har et forberedelseskursus på 15-20 timer, inden man kommer i udlandspraktik. Det kræver helt sikkert en robusthed at tage til Filippinerne, hvor man eksempelvis på et børnehjem vil opleve massiv fattigdom og en professionel omsorgstilgang, der er meget anderledes end i Danmark,” siger Birgitte Damgaard og uddyber:

”Hvis man oplever noget, der er meget voldsomt, kan man risikere at møde det med modstand. Det er her, vi virkelig prøver at gribe de studerende og få talt situationerne igennem. Vi skal hele tiden huske, at det ikke er de studerendes mission at ændre praktikstederne, men omvendt må det heller ikke være så slemt, at man lukker øjnene,” siger hun. ●

white savior-projekt

Birgitte Damgaard og Karina Estrup Eriksen er internationale koordinatører på Københavns Professionshøjskole. Inden danske studerende sendes i udlandspraktik, står de for forberedelsen. Men de er også klar med debriefing, når man fx har været et halvt år på Filippinerne og set nogle vilkår, der er meget anderledes end de danske.

LÆGEPRAKSIS TIL SOC HER MÅ HUNDEN KOM

Socialt udsatte går alt for lidt til læge. Det er nemlig rigtig besværligt, hvis man ikke har en adresse, hvis man ikke har MitID, og hvis man ikke kan overskue at bestille en lægetid og at vente på den. Men i januar i år åbnede Flexklinik Almen Praksis dørene for de borgere, der ellers er stærkt forsømt af sundhedsvæsenet.

Mange socialt udsatte kæmper ikke kun med hjemløshed, misbrug og fattigdom. De har også et væsentligt dårligere helbred end gennemsnittet.

En af årsagerne er, at socialt udsatte har meget mindre kontakt med sundhedsvæsenet end gennemsnitsborgeren. Faktisk når de typisk at blive så syge, at de først møder en læge, når de indlægges akut. Det er baggrunden for etableringen af Flexklinik Almen Praksis, som har fået sin egen bygning lige inden for Bispebjerg Hospitals østlige port.

Flexklinik Almen Praksis ligner en helt almindelig lægekonsultation og kan det samme. Forskellen er bare, at man ikke behøver bestille tid, at der ikke er nogen, der bliver sure, hvis man ikke har et sundhedskort, og at man gerne må drikke en øl i venterummet, hvis man har brug

SOCIALT UDSATTE: ME MED

for det. Og så må hunden gerne være med. Og det er den tilgængelighed, der er brug for, hvis socialt udsatte skal have samme tilbud om lægehjælp som alle andre, siger Mette Enggård Falkensteen, som er overlæge på klinikken.

Kigger mærkeligt i venteværelset

”Vi har i Danmark et system, hvor den praktiserende læge er indgang til resten af sundhedsvæsenet. Skal man undersøges af en speciallæge, og skal man på sygehuset, skal man først omkring sin praktiserende læge. Men det er svært at få en praktiserende læge, hvis man ikke har en adresse. Lever man som socialt udsat, kan det også være uoverstigeligt at få bestilt tid. Nogle af disse borgere føler sig desuden stigmatiserede, når de sidder i et almindeligt venteværelse. De synes, at de andre patienter kigger mærkeligt, og det kan betyde, at de helt lader være med at komme,” siger Mette Enggård Falkensteen.

Mette Enggård Falkensteen er uddannet praktiserende læge og kommer fra en praksis på Nørrebro, og hun har siden januar passet den nye klinik sammen med en konsultationssygeplejerske, der har særlig viden om socialt udsatte.

De var fra start spændte på, om målgruppen fandt frem til dem.

”Vi har gjort opmærksom på vores eksistens via diverse væresteder, Socio-lancen og så videre. Men vi kunne ikke på forhånd vide, om tilbuddet var rigtigt tilrettelagt. Det har så heldigvis vist sig, at

vi har ramt rigtigt med åbningstiderne, og at informationen bliver spredt via mund-til-mund-metoden. De patienter, der har fundet herud, spreder rygten og opfordrer vennerne til også at gå til ”doktor Mette”, som de kalder mig.”

Vi hjælper med at huske aftaler

Mette Enggård Falkensteen lægger ikke skjul på, at hun har et stærkt engagement i målgruppen, og at det har fulgt hende lige siden studietiden.

”Det her er det mest meningsfulde, jeg har lavet. Alle de borgere, der kommer her, har brug for mig; de er typisk meget syge. Vi ser mange tilfælde af HIV, KOL og smitsom leverbetændelse. Vi kan ret meget i klinikken, hvad angår undersøgelser og udskrivning af fx antibiotika. Men en stor del af vores arbejde er også at hjælpe patienterne videre. Nogle af dem har måske været henvist til udredning eller behandling før, men er fx ikke dukket op til en skanning, og så er de blevet afsluttet på grund af manglende fremmøde. Vi forsøger at håndholde indsatsen og ringer fx til dem, så de husker deres undersøgelser,” siger Mette Enggård Falkensteen, der understreger, at en væsentlig funktion er at skabe tillid til systemet.

”Vores patienter er ofte bange for at gå til lægen og føler sig fremmedgjorte i systemet. Vi forsøger at være det fysiske bindeled til hospitalet, så det er knap så farligt at blive sendt videre og få den behandling, man har brug for.” ●

Flexklinik Almen Praksis

Flexklinik Almen Praksis ligger i bygning 39N på Esther Ammundsvej 35, Bispebjerg hospital, 2400 København NV.

Bygningen ligger lige inden for Østporten/den østlige indkørsel.

Find et kort her:
www.bispebjerghospital.dk/kort

Nærmeste busforbindelse er linje 18. Der er kun et par hundrede meter til Østporten fra det stoppested, der hedder Gribskovvej/Bispebjerg Hospital.

Åbningstider for drop-in uden tidsbestilling:

Mandag 10-12 og 13-15

Tirsdag 10-12 og 13-15

Onsdag 13-15

Torsdag 13-17

Fredag 10-12 og 13-14

Telefontid: 10-15 på telefon
2016 4841

Samarbejdspartnere kan skrive vedrørende generelle spørgsmål og henvendelser på flex-klinik.
bispebjerg-frederiksberg-hospitaler@regionh.dk

LFS-arrangement

DHL-STAFETTEN 2023

Vær aktiv med andre LFS'ere i Fælledparken den 1. september

Deltag i den årlige DHL-stafet, og få en hyggelig sensommeraften med kollegerne og andre LFS'ere. Du kan danne dit eget hold med kolleger, og du kan også bare melde dig på et af de hold, LFS sætter sammen.

Du behøver ikke løbe; du kan også vælge et gå-hold og efterfølgende telthygge.

LFS-holdene deltager i DHL i Fælledparken den 1. september 2023, og LFS stiller op med telt, mad, drikkevarer, løbetrøjer og festligt fællesskab.

Er I fem fra en arbejdsplads, der ønsker at være på samme hold, kan I markere det ved tilmeldingen. LFS sammensætter de øvrige hold.

Tid og sted

DHL-stafetten foregår i Fælledparken den 1. september 2023. LFS er i vores telt fra kl. 16.30, hvor der udleveres lø-

betrøjer, løbenumre og mad og drikke. Du skal møde op i LFS-teltet senest klokken 17.00. Selve løbet starter kl. 18.00.

Spørgsmål til arrangementet:
Skriv til Majbritt Kronbøl mkro@foa.dk
Tilmelding via www.lfs.dk/15905

Rejs trygt med TJM Forsikring

Min rejseforsikring kan
dække hele min familie
- på alle rejser året rundt.

Scan QR-koden, eller læs mere på
tjm-forsikring.dk/rejseforsikring

NORMKRITISK PÆDAGOGIK

Må drengene nu ikke længere spille fodbold? Skal vi omtale alle de unge som hen? Er det blevet forbudt at se Tornerose? Er normkritik ikke bare sådan noget 'identitetspolitik'?

Der er mange forestillinger om normkritikken og endnu flere synsninger – men desværre fortsat meget lidt faglig viden om, hvad begrebet egentlig betyder. På denne temaaften vil der blive givet en kort introduktion til normkritikkens vigtigste elementer.

Der vil desuden blive præsenteret konkrete eksempler på, hvordan man kan forholde sig, tænke og arbejde normkritisk ude i sin pædagogiske praksis.

Så kom nysgerrig og få svar på de spørgsmål du måtte have – og få be- eller afkræftet dine forestillinger om et fagbegreb, der for tiden er til debat lige fra rød stue, ud over de sociale medier og helt ind i folketingsalen!

Oplægsholder vil være Jacob Graack, som er pædagog og cand.mag. i pædagogik, underviser på Pædagoguddannelsen på Campus Carlsberg og medredaktør på bogen 'Normkritik i pædagogisk praksis'.

Tid og sted

Foredraget foregår den 13. juni fra 17.30 til 20.30 i sal A i LFS. Indgang via porten i Sorøgade 4-6. Spørgsmål rettes til områdeformand Martin K. A. Rasmussen. Mail mkar@foa.dk Telefon 4697 1668 Tilmelding via www.lfs.dk/15873

Inklusionskonference den 31. august 2023:

SPECIALREFORM 2.0 FYLDER 10 ÅR

Det er 10 år siden, Københavns Kommune besluttede 'Tidlig Indsats- og Inklusionspakken'. Målet var at skabe de bedste vilkår for inklusion af udsatte børn i folkeskolen.

Det betød, at skolerne fik egne ressourcecentre, og at vi fik inklusionspædagoger. Der skulle være fokus på det enkelte barns betingelser for at opretholde tilhørsforholdet til det nære skolemiljø. Hvordan er det så gået?

Det vil LFS og inklusionspædagogerne sætte til debat på Inklusionskonference 31. august 2023.

Vi ser på,

- hvordan inklusionen er lykkedes
- hvad visionerne for inklusionen er
- hvad vi kan udlede af ny viden og forskning
- hvilken virkelighed vi ser ind i, og hvordan vi fremadrettet styrker inklusionen.

Tid og sted

Konferencen foregår torsdag den 31. august 2023 fra 12.30 til 16.00 i Kulturhuset Islands Brygge. Spørgsmål rettes til næstformand Jan Hoby på jaho@foa.dk Alle er velkomne, men tilmelding via www.lfs.dk/15913 er nødvendig.

Kalender

2. juni

Dagpleje-
bestyrelsesmøde
8.30 – 16.00
LFS sal D

Afskedsreception
Marianne Heinkov
14.30 –
LFS kantinen og
gården

Faglig fredagsbar
17.00 – 23.00
LFS sal A og
gården

9. juni

Sommerfest for
tillidsvalgte
17.00 – 22.00
LFS kantinen og
gården
Tilmelding:
www.lfs.dk/15867

13. juni

Medlemsmøde:
Normkritisk
pædagogik
17.30 – 20.30
LFS sal A
Tilmelding:
www.lfs.dk/15873

16. juni

Special-
bestyrelsesmøde
9.00 – 16.00
LFS sal A

19. juni

Hoved-
bestyrelsesmøde
9.30 – 16.00
LFS sal A

20. juni

Almen-
bestyrelsesmøde
8.30 – 16.00
LFS sal A

LFS kor

LFS koret øver torsdage mellem 17.30 – 19.00 i kantinen i LFS.

Er du ikke allerede med i koret, men har lyst til at synge, kan dette sagtens lade sig gøre.

Kontakt Lisbeth Waitdløw på lisw@foa.dk

Koret holder sommerpause frem til 7. september 2023.

Workshop om TRIO-tools

Få de gode værktøjer til strategisk og strukturel kvalitet i arbejdet i TRIO eller LokalMed

I kan også låne en FTR, og holde workshoppen hjemme

Workshops om TRIO-tools i efteråret 2023

Få værktøjskassen med TRIO-tools, redskaberne til at arbejde med strategisk og strukturel kvalitet, på denne workshop, hvor I deltager som TRIO/LokalMed.

Vælg mellem:

Tirsdag den 5. september 2023

Torsdag den 5. oktober 2023

Onsdag den 29. november

Læs mere, og book workshop på www.lfs.dk/15876

Følg også din fagforening på de sociale medier

Facebook: LFSfagforening

Instagram: lfsfagforening

Tjek kalenderen på lfs.dk

Tjek altid kalenderen på forsiden af www.lfs.dk, hvis du vil være sikker på at vide, hvad der foregår i LFS. Der kan opstå aktiviteter og møder efter, at bladet er sendt til tryk.

Udgivelsesplan 2023

Nummer	Deadline	Udgivelsesuge
6/23	22. juni	27
7/23	17. august	35
8/23	21. september	40

Nummer	Deadline	Udgivelsesuge
9/23	26. oktober	45
10/23	30. november	50

LFS Senior

Klubben for førtidspensionister – efterlønnere og pensionister

Ekstratur:

Tirsdag den 20. juni. Frederiksborg Slot

Der er tur til det smukke Frederiksborg Slot, der ligger i Hillerød, hvor der er en særudstilling af fotojournalist Marie Hald "Udstillet". Den handler om det sårbare ved at være menneske med fokus på kropsidealer og perfektionskultur.

S-tog fra Nørreport Station kl. 10.06 mod Hillerød. Der kan man tage bus 301 kl. 10.49, eller man kan gå til slottet. Vi mødes foran indgangen til slottet kl. 11

Vi kan spise frokost på Café Leonora eller Café Havehuset.

Husk: Ekstrature betaler man selv.

Alle medlemmer af LFS, der er efterlønnere, førtids eller alderspensionister er automatisk medlemmer af seniorklubben.

lfs.seniorklub@gmail.com

AFSKEDSRECEPTION FOR MARIANNE HEINKOV

FREDAG DEN 2. JUNI 2023 KL. 14.30 I LFS

**Faglig sekretær Marianne
Heinkov går på pension efter
26 år i LFS.**

**Alle nye og gamle kollegaer
og samarbejdsparter er
velkomne.**

Myte

Er børn, der vokser op med flere sprog, langsommere til at lære at tale?

Børn bliver sent sprogligt udviklede, hvis deres forældre taler forskellige sprog med dem – som hvis eksempelvis far kommer fra Tyskland og konsekvent taler tysk med barnet, mens mor er dansk og altid taler dansk med barnet.

Det er sådan set ikke en myte. Men man skal til gengæld ikke gøre det til et problem, siger Anders Højen, som er lektor ved Institut for Kommunikation og Kultur på Aarhus Universitet:

”Børn lærer via de input, de får sprogligt. Og når barnet som i tilfældet med den tyske far og den danske mor får input fra to sprog derhjemme, så får barnet groft sagt det halve input af hvert sprog og vil skulle bruge mere tid til at tilegne sig hver enkelt sprog. Barnet vil alt andet lige være lidt senere til at tale begge sprog, hvis man sammenligner med barnets etsprogede jævnaldrende. Til gengæld vil barnet være flydende i to sprog fra en ret tidlig alder,” siger Anders Højen, som understreger, at sprog-forsinkelsen udjævner sig:

”International forskning viser, at forskellene udjævner sig gennem skoletiden, hvis man er generelt godt sprogligt funderet ved skolestart. Desuden har vi netop færdiggjort forskning i sprogbrug i hjemmet, hvor vi har set på 652 børn, der lærer to sprog. Det viser

sig, at læsefærdighederne hos disse børn i de nationale test i 2. klasse ikke afhænger af om forældrene talte mest dansk eller mest talte et andet modersmål til barnet. Så det understreger endnu en gang, at forældrene bare skal bruge det sprog, de selv føler sig mest hjemme på, og at de ikke skal holde sig tilbage, hvis de ønsker sig, at barnet bliver flersproget. Men det er stadig afgørende at barnet bliver godt sprogligt stimuleret.” ●

**SANDT
ELLER
FALSK**

?

Man kan have viden, som man troede, var helt rigtig, men som i virkeligheden viser sig at være noget værre vrøvl. Myter udtrykker forestillinger om, hvorfor verden ser ud, som den gør, og hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert. Hvis du har en myte, som du vil have, at vi undersøger, så send en mail til lfsnyt@lfs.dk